

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010294
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6423010294.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 10.12.2025, v trestnej veci proti obž. A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D. E., trvale bytom F. XXX/XXX, C. D. E.,

uznáva sa za vinného, že

v čase okolo 20.00 hod. dňa 17.12.2021 napadol G. H., nar. XXXX na ulici pred vstupom do pohostinstva „Šenk pod svahom“ v obci I., a to tak, že po slovnej hádke s B. J., ktorú si G. H. zastal, prišiel s G. H. do fyzického kontaktu a udrel ho päšťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho ten spadol na zem, kde ho päšťami udrel viackrát do hlavy, po chvíli s útokom prestal a obaja sa zo zeme postavili, pričom v tom čase G. H. už krvácal z nosa, následne sa spolu začali znovu hádať a strkať do seba, kde sa takto presunuli k rohu budovy pohostinstva a tam začal znovu udierať päšťami G. H., ktorý v dôsledku útoku spadol na zem, po chvíľke prestal a z miesta odišiel, pričom takýmto konaním spôsobil G. H. viaceré zranenia, a to tržnozmliaždenú ranu v oblasti čela vpravo ošetrenú chirurgickým šitím, pomliaždenie hornej mihalnice a brušnice pravého oka s okoloočnicovým krvným výronom, povrchovú tržnú ranu temennej oblasti vlasatej časti hlavy s neskoršou komplikáciou poúrazovej bolesti hlavy, s primeranou dobou liečby v trvaní 2 - 4 týždne, počas ktorých bol G. H. obmedzovaný bolestivosťou, povinnosťou dodržiavať kľudový režim a liečbu proti bolesti s nutnosťou opakovaných lekárskeho vyšetrení s práceneschopnosťou v trvaní od 17.12.2021 do 12.1.2022,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného od 6.8.2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024, § 41 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024, v spojení s § 37 písm. h/ Trestného zákona účinného od 6.8.2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného od 6.8.2024 súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, pobočka Žiar nad Hronom, so sídlom Sládkovičova 17, Žiar nad Hronom, škodu vo výške 354,70,-Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného G. H., nar. XX.X.XXXX v C. D. E., bytom I. K. XXX, odkazuje s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podal dňa 12.6.2023 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 2 Pv 46/22/6613-33 zo dňa 9.6.2023 na obvineného A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D. E., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B.; výsluchom svedka poškodeného G. H. a svedkov B. J., L. E., A. M., I. I., G. B., A. B. a N. B.; výsluchom znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva A. B. O., N., A. a znalca z odvetvia úrazovej chirurgie A. A. P.; oboznámením fotodokumentácie zo spisu podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku, ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o jeho právach v zmysle prísl. ustanovení Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. Na prvom hlavnom pojednávaní nevypovedal s tým, že trvá na svojej prvej výpovedi, lebo už to tak nevie zopakovať. Následne bola na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná zápisnica o výsluchu obvineného z prípravného konania zo dňa 21.11.2022 (na č.l. 31-34 spisu). Obvinený tu v podstate vypovedal, že incident sa odohral 17.12.2021 pred 20. hodinou pred jeho podnikom v obci I. K. XX. Vykladal tovar z auta a pred krčmou stálo viacero zákazníkov. Jednu partiu nepoznal, to bolo 6 - 8 ľudí a druhá partia boli títo štyria ľudia – pošk. H., J., E. a asi 3 mesačné dieťa. Na okienku z vnútornej strany v podniku stála zamestnankyňa A. B., vo vnútri ju čakala kamarátka G. B.. V aute s ním boli dve osoby, A. M. sedela vzadu a vpredu sedela I. I.. Všetci títo ľudia incident videli. Keď tam prišiel, začal slovný konflikt prečo nevpúšťa ľudí dovnútra podniku a na základe toho vznikla strkanica. Na to on nejako nereagoval, strkanica vznikla medzi ním a H.. Skončili na zemi, ale nebolo to nič vážne. Pokračoval ďalej vo vykladaní tovaru. V tom prišiel tento H. za ním a udrel ho, nevie čím, odzadu do hlavy, do oblasti temena. Po tomto údere zostal stáť, otočil sa a dal mu z otočky jednu ranu päšťou pravej ruky do oblasti ľavého líca. On to neustál, odstúpil 2 - 3 kroky a spadol na zem. Jeden úder teda dostal a jeden úder poškodenému dal. Potom nasadol do auta a odišiel a to bolo všetko. On sa vtedy nevyhrážal B. J., iba ju vyhodil z podniku, lebo chcela ísť dnu, ale vtedy už fungovali striktnie na spôsob okienkového predaja. Na otázku aké zranenia pošk. H. po potýčke utrpel, uviedol, že mohol mať jeden monokel a to bolo všetko. Na otázku kto vyprovokoval slovný konflikt uviedol, že podľa neho B. J.. Celý konflikt vznikol tým, že pred týždňom sa neriadil obmedzeniami čo sa týka covidu, ale 17. sa začalo lyžovať a prišlo do dediny asi 800 ľudí a tak nechal okienkový predaj. Fyzický útok ako prvý inicioval G. H.. Na otázku o čo sa mal potknúť pošk. G. H., odpovedal, že zachytil sa o držiaky zo slnečníc, betónové kocky 40x40, potkol sa o ne a spadol. Na otázku či videl ako poškodený zakopol, odpovedal, že videl. Zranenia, ktoré poškodený utrpel vznikli podľa neho z pádu. Tak mu to uviedli aj svedkovia, čo boli s ním v aute.

Následne na hlavnom pojednávaní dňa 26.2.2025 obžalovaný uviedol, že chce vo veci vypovedať. Vypovedal, že celý konflikt sa odohral v ten daný deň vo večerných hodinách. Vtedy akurát mal prvýkrát otvorenú novú reštauráciu nad Banskou Bystricou. Vracali sa na starú prevádzku s tým, že doplnia nejaké veci, lebo vtedy to fungovalo dosť komplikovane, bol zákaz predaja alkoholu a podobne. V podstate pri vykladaní došlo k slovnej hádke. Celú korunu fungovali dosť na kovboja, v podstate mali otvorené až do toho piatku, že púšťali dovnútra. Vznikla tam slovná hádka, že od toho piatku, bolo tam kopec cudzích ľudí, tak absolútne sa zakázalo, že nemôžu chodiť dnu. Domáci, podgurážení hlavne to neakceptovali.

Strhla sa slovná hádka, ktorá prepukla do konfliktu. Oni tam boli možno 15 minút, pol hodinu, proste krátko. No a v tom, keď niesol škatuľu z krčmy do auta, tak poškodený prišiel ku nemu, to už akože po tej predošlej hádke a napadol ho odzadu. On nerozmýšľal a rovno mu vypálil z otočky. Nepozeral či je to chlap, či žena, kde videl, tam trafil. V podstate odskočil nejaký krôčik, dva a už to pokračovalo tak ako ste počuli. Tam ešte nejaké strkanice a slovná hádka sa vyostřila. Na otázku aká dlhá bola tá hádka alebo konfrontácia názorov, ktorá predchádzala prvému fyzickému kontaktu, uviedol, že 2-3 minúty. Oni vtedy sedeli vonku na lavičke. Bola tam akože veľká nespokojnosť zo strany zákazníkov, že zrazu musia sedieť vonku. Popri tom ako prešiel 2 - 3 krát okolo nich, začul akože nadávky. On si nedá dirigovať od nejakého sedláka z dediny čo budú robiť, čo môžu a čo nie. K prvému kontaktu fyzickému došlo tak, že bol pri kufri. Mal krabicu plnú fliaš, ktorú išiel akurát uložiť a v tom pocítil ranu odzadu na hlavu. Ale možno to ani nebolo päšťou, možno facka, proste úder. On pustil tú krabicu, nevedel, či je to on, či jeho frajerka, či kto, proste strelil rovno. Pri alkohole sa takéto situácie stávajú veľa. Ročne zažije takých 30, to je bežná vec. On je pravák, udrel ho zavretou päšťou, ľavou rukou. Na otázku do ktorej časti tela poškodeného udrel, odpovedal, že sa snažil na nos, proste vždy medzi oči, na nos, to je taká klasika. Poškodený uskočil nejaké 2-3 kroky, zatackalo ho, ale nespadol na zem. Tak si to teraz pamätá, že proste nezosypal sa na zem, ale ustúpil pár krokov. Na otázku či po tom údere videl na tvári poškodeného krv, nejaké stopy, rany, odpovedal, že krv myslí, že nie. Ale vzhľadom na to, že pošk. nosí okuliare, keby bol nejaký úder, tak by sa mu asi okuliare rozsypali. A mal čiapku, nosí bundu s kapucňou takú lyžiarsku, že je zakrytý celý. Na otázku čo nasledovalo po tomto incidente uviedol, že pokračovala ďalej slovná hádka, zapojili sa do toho aj dievčatá, proste tam pokračovali nadávky. Oni sa krátko na to zobrali a odišli. K fyzickému kontaktu už potom nedošlo. Na mieste bolo viac ľudí, aj mimo tých spomínaných. Tam bolo zo 10 ľudí plus nejaký cudzí stáli vonku. Na otázku kde sa v tom čase nachádzala jeho priateľka, odpovedal, že nie je si istý, či vystúpila. Čo sa týka poškodeného, on tohto pozná. V podstate je to ôsmy rok, čo je nájomcom pohostinstva na Krahuliach - od 1.12.2017. Od toho dňa dá sa povedať, že pravidelne až do incidentu ho pozná ako zákazníka. Robil im tiež v krčme také dá sa povedať fušky, opravy, bol taký majster na telefóne. Poškodený bol konzument alkoholu, taký pravidelný zákazník, chodil tam možno šesťkrát do týždňa. Aj v čase toho incidentu bol pod vplyvom alkoholu, v podstate boli celá partička, veď to ani nepopierali. Vie, že v ten deň tam pili varené víno plus nejaké panáky. Alkohol pila aj J.. Na otázku kto inicioval slovný konflikt, na základe čoho začal, ako to prebiehalo, uviedol, že poškodený začal tú hádku, ale zasa tomu chápe, keď proste dva mesiace fungovali na čierno a zrazu im to stopol, čiže tam ten hnev je taký oprávnený. Fyzický konflikt inicioval pošk. H.. On by si len tak zo svojej nudy neplieskal zákazníka. Na otázku či po tom incidente prišli do kontaktu s poškodeným, odpovedal, že sa stretli možno 3-4 krát. Vie, že on má hlavný pracovný pomer v Elbe v Kremnici a v zime pracoval ako vlekár na vleku, aj na zasnežovaní. Určite pracoval na tých vlekoch aj vtedy tú sezónu. Na otázku či videl v tom čase po jeho údere, že by poškodený niekde padol, sa vyjadril, že vie, že baby ho ťahali smerom preč. A tam je proste také skladisko a prišlo mu, že on sa tam niekde potkol alebo spadol. Ten pád on nevidel, lebo je to za rohom. Na otázku v čase, keď odchádzali z miesta spreď krčmy, či do toho času videli, že by mal pošk. H. na tvári nejaké zranenia viditeľné, uviedol, že jemu neprišlo, nejaké extra viditeľné, že by mal. Aj potom, keď ho videl o pár dní na to, tri štychy. Na otázku či teda videl nejakú krvácajúcu ranu a pod., odpovedal, že prvú keď zistil, že vôbec, že sa tvári, že mu niečo je, mu písal jeho švager o polnoci, že čo sa to tam stalo. To je brat tej B., že či je normálny, že čo... nebol si tam, nekomentuj. A to je celé. Na otázku, že vo výpovedi z 21.11.2022 na otázku, či videl ako poškodený zakopol, odpovedal, že videl a teraz hovorí, že nevidel, sa vyjadril, že sú to 4 roky. Odvtedy videl ďalších 60 bitiek. Za 4 roky človek pri barovom živote zažije toho veľa.

Svedok poškodený G. H. pred súdom vypovedal, že išli vtedy spolu von s priateľkou, snúbenkou. V ten deň ju požiadal o ruku, tak že si idú trošku niečo dať, akože zapiť zásnuby. Prišli do pohostinstva. Objednali si nejaké veci, nejaké pivo aj víno si dali. Ešte jedna svedkyňa tam bola L. E.. Potom, keď boli pred pohostinstvom, tak L. sa išla ešte pozrieť, či je ešte jedna objednávka hotová. Tesne predtým prišiel A. B. do pohostinstva. Nejaké veci tam doniesol, tovar alebo niečo také. Vošiel dnu, ešte ich pozdravil, slušne. Išiel dnu do pohostinstva. Zrazu, keď vyšiel von, tak proste sa pustil do B. a začal jej slovne nadávať, že prečo je tam pri dverách. Pritom ona sa len išla pozrieť na ďalšiu objednávku či už je hotová alebo nie, tak sa začali tam hádať. A. pristúpil k nej so zaťatými rukami v päšť a sa jej spýtal, či jej má jednu pridrbať. Na to on zareagoval a povedal mu, že hádam sa s mojou babou takto rozprávať nebudeš. No a k tomu prišlo, že A. sa otočil ku nemu, pristúpil o dva kroky, on pristúpil o krok a v tom ho chytila kamarátka L. za ruku, aby nebláznil, že má malé dieťa v kočíku. Reku L. máš pravdu. Ako sa otočil, tak prišla rana a ten konflikt prebiehal tak, že vlastne ho obžalovaný dobil. Potom ako sa postavil zo zeme, tak B. mu ešte ošetrovala ranu, tiekla mu krv. Potom sa rozhodli, že idú domov. Ako prišli domov,

prišlo mu nevoľno, tak si išiel dať ošetriť ranu. Svedkyňa E. sa pripojila ku nim cestou ako išli von. Čo sa týka alkoholu, tak vtedy vypil nejaké štamperlíky, pívá, ale nemal toho veľa. Vedel presne čo sa stalo, pamätal si veci. B. pila varené víno a L. tiež. Nebolo to veľa, tri - štyri poháre. Na otázku prečo vznikol ten konflikt medzi jeho priateľkou a obžalovaným, uviedol, že tomu ani celkom neporozumel, lebo keď ona si jednoducho prišla vypýtať tú objednávku a obž. začal na ňu kričať, že proste prečo tam stojí a prečo behá hore dole. Oni pritom boli vonku. On mu vraví, však ona sa išla pozrieť na tú objednávku a obž. tam na ňu vyletel s tým, že či jej má ako trafiť. Obž. tam prišiel vtedy na aute, aj priateľka jeho tam bola. Vystúpili obidvaja z auta a išli zaniest' veci. Slušne prišiel, pozdravil sa. Vzápätí vyšiel von a proste bol agresívny. Na otázku ako reagoval, keď sa mal obž. vyjadriť na adresu priateľky, tak ako uviedol, odpovedal, že pristúpil ten krok a povedal mu : „Hádám sa taktó s mojou babou rozprávať nebudeš“. To bolo všetko čo povedal a obž. mu na to povedal, že či má aj jemu pridrbať. On sa zvrhol proste doľava, lebo priateľka ho chytila za ruku, aby teda neblbol. Ako sa otočil, tak vlastne prišiel úder. Ten už nevidel skadiaľ ani z ktorej strany. Bol to úder nad oko, kde má jazvu. Po tom údere padol, vlastne ho najprv ako oprel o stenu a potom už riešil ďalej veci. Presne si nepamätal ako a čo sa dialo. No ešte mal niečo na hlave, proste nejaký úder, vie, že ešte na zemi do neho kopal a ďalej si veľmi nepamätá. Mal tržnú ranu, zaliate celé oko, bolela ho hlava strašne, nemohol sa poriadne vyspať. Tá rana mu bola ošetrovaná na pohotovosti v Žiari. Odviezol ho kamarát Q. E., brat L. E., ktorého požiadala, aby ho odviezol. On išiel najprv domov, ale prišlo mu nevoľno a potom ho teda požiadala či by ho zaviezol do Žiaru na ošetrovanie. Na otázku kde všade prišiel do fyzického konfliktu s obžalovaným odpovedal, že iba pred pohostinstvom. A tým ako sa zodvihol zo zeme a B. mu ošetrovala hlavu, tak potom ako išli odchádzať domov, tak A. sa ešte vrátil naspäť, vystúpil z auta a ešte sa spýtal, či treba niečo dokončiť. On na to nemohol reagovať, bol otrasený. Povedal B., že poďme domov. Na otázku kde sa v tom čase nachádzala jeho priateľka a svedkyňa E., uviedol, že L. išla hneď s malým niekde ďalej, to nevie povedať presne a B. ho potom dvíhala zo zeme a vlastne ešte A. šklbala od neho. On obžalovaného nijakým spôsobom neudrel. Na otázku ohľadne fotodokumentácie zranení, ktoré doložil do spisu sa vyjadril, že tieto boli vyhotovené priateľkou, keď prišli domov (na č.l. 110 spisu). A ešte niektoré boli priamo spreď pohostinstva. Koľko úderov inkasoval od obžalovaného nevie presne povedať, nepamätá si. Prvý úder si pamätá a potom bol otrasený. Vie, že ešte na zemi nejaké kopance prišli, že ho ešte stiahol, oprel o stenu a potom sa vrátil naspäť. Ako dostal ranu, tak ho oprel o stenu a padol na zem. Na otázku za aký čas od incidentu ho pán E. odviezol do nemocnice, uviedol, že to mohla byť asi trištvrté hodinka. Na otázku, že podľa listinných dôkazov prišli na zdravotné ošetrovanie 4 hodiny po incidente, sa vyjadril, že si presne nepamätá koľko to bolo, ale určite nie 4 hodiny. Na otázku, že v rámci prípravného konania svedkovia poukazovali na nejaký incident za rohom pohostinstva, či sa vie k tomuto vyjadriť, odpovedal, že tam žiadny incident nebol. V tom čase pracoval v spoločnosti Elba, a.s., Kremnica. Na otázku či v tom čase pracoval ako výpomoc na lyžiarskom stredisku ako vlekár, uviedol, že predtým mal ísť, ale ešte nebola sezóna, tak nie. Potom ako začala sezóna, pred Vianocami tam nezačal pracovať, lebo bol na Péenke. Pracoval až keď mu Péenka skončila, a to nastúpil do Elby. Potom až začal robiť na vleku. Do toho 12. januára nebol na vleku a do práce nechodil. Na otázku koľko alkoholu požili ešte v čase, keď boli doma, sa vyjadril, že si nepamätá, že by pili doma. Preto išli von, aby si niečo dali. V pohostinstve on pil pivo a asi 2 fľaňky borovičky. Trvá na tom, že opitý nebol. Na otázku ako ďaleko býva od pohostinstva Šenk, uviedol, že zhruba 900 metrov. Na otázky či po tomto konflikte s obžalovaným, predtým ako prišiel domov a ako bol ošetrovaný, mal konflikt s nejakou inou osobou alebo či v tom období došlo k nejakému samovoľnému pádu, že by sa šmykol, zakopol niekde a spadol, sa vyjadril, že nie. Bola tam s ním ešte L. a B., ktoré išli s ním domov, tak by videli keby padol. Nepadol nikde. Vtedy pri tom podniku sám nepadol.

Svedkyňa B. J. pred súdom vypovedala, že sa išli s priateľom G. H. prejsť. Požiadala ju o ruku, tak sa išli prejsť, že to idú zapíť. Najprv boli na svahu. Potom sa vrátili naspäť a išli do krčmy. Chvíľu tam pobudli. A. ich zavolať dovnútra, že majú ísť dovnútra, aby nestáli vonku. Boli tam chvíľu a potom išli von. Medzitým ako vyšli von, tak si pýtali objednávku a ona sa bola opýtať vnútri ako dlho to bude trvať. Tak medzi dverami ju A. zastavil, že behá tristo krát hore dole a tak sa trošku povadili. V tom sa stalo to, že A. udrél G., lebo Vojto si ju chcel zastať, tak sa opýtal, že s ňou sa taktó baviť nebude. Len sa ho to opýtal a A. v tom naňho zaútočil a už ho potom len bil. Vtedy boli vonku ešte s jednou kamarátkou L. E. a jej malým 6-mesačným synom. Mali ho v kočičku. Tá kamarátka E. sa k nim pripojila, keď išli z domu. Ona býva pod nimi. Najprv išli myslí, že na svah sa pozrieť a potom išli do krčmy. Popri krčme chodia na svah, takže tadiaľ išli a potom sa vrátili naspäť. Vzdialenosť toho podniku od ich bydliska môže byť tak 2 kilometre. Na otázku aký alkohol vtedy vypili, uviedla, že ona pila varené víno a Vojtech pil pivo a borovičku. Myslí, že mal dve alebo tri. E. pila tiež varené víno. Boli si objednať vnútri, potom boli chvíľu vonku a potom prišiel A. s priateľkou na aute. Zaparkoval pred krčmou, vykladal tovar a povedal im, že nemajú stáť

vonku, že majú ísť dovnútra. Tak išli dnu. Boli tam chvíľu, začalo sa tam zbierať veľa ľudí, tak išli naspäť von, že tam budú sedieť. Ona sa bola potom opýtať čo je s tou objednávkou a obž. jej povedal, že nemá behať hore dole tristo krát, pričom bola tam len raz v podstate sa spýtať a v tom sa začali vadiť. Odvtedy vnútri v podniku ani nebola. Jedine si bola potom pýtať od tých krčmárov sáčok, a to stála medzi dverami a išla potom ošetriť Vojta. A. jej povedal, že či jej má pridrať, že behá hore dole a je ožratá. Poškodený sa na to ozval a povedal, že sa s ňou takto vyprávať nebude, že je predsa žena, že sa s ňou vyprávať tak nebude. A. k nemu pristúpil a udrel ho do tváre. Na otázku, kde sa vtedy nachádzala L. E., odpovedala, že hneď vedľa Vojta stála, ale na ktorej strane si nepamätá, bola pri koči. Ktorou rukou ho udrel už nevie. Po tom údere sa kľbčili ešte pri A. aute, teda A. ho zvalil na zem a udieral ho ešte do hlavy. Ona vravela „A. prosím ťa prestaň, nevidíš, že si mu ublížil“. A potom sa ešte nejako presunuli. Možno sa vtedy otočila alebo čo, presunuli sa nabok ku krčme, medzi krčmu a tam ešte A. bil G.. Ešte ho bola ošetrovať a potom, keď A. odchádzal, tak cívol autom a spýtal sa, či treba niečo dokončiť. Z toho momentu ako ho prvýkrát udrel si veľa nepamätá, lebo bola v šoku. Poškodený spadol na zem a potom ho obž. bil na zemi. Na otázku akým spôsobom sa mali potom presunúť, odpovedala, že to nevie. Vojto sa postavil a potom sa nejako presunuli nabok pri krčmu, ale tú časť si nepamätá, lebo to moc nevidela ako sa presunuli. Ako je krčma, sú dvere, dve okná a hneď sa chodí dozadu za krčmu, tak tam je taký priestor a tam medzi tým sa bili. To bol len kúsok, skoro na ceste. Nebolo to priamo medzi tými budovami ani za roh. Na otázku, kde presne došlo k zasadeniu toho prvého úderu, odpovedala, že hneď ako sú dvere do krčmy, sú tam schodíky dolu nižšie a je tam jedno okno, tak hneď pred tým oknom. Tam stáli, tak tam sa to stalo. Pri tom konflikte bola prítomná ona, G., A., L. E. a obžalovaného priateľka stála pri aute. Iných si nepamätá. Ako prvýkrát A. udrel G., tak potom sa presunuli ku autu, tam sa trošku naťahovali a potom ho A. bil na zemi. To sú dva kroky od toho okna, kde stál s autom. To bol jeden, dva kroky, takže sa hneď bili pri aute. Potom sa ešte bili ďalej, ale ako povedala, nepamätá si ako sa tam presunuli. Vie, že sa tam ešte bili, lebo G. tam išla ošetriť. Mal rozbitú hlavu, na hlave mal nejakú ranu. Ako A. odišiel, tak poškodený sa nachádzal tam na zemi medzi krčmou ako povedala. Snažila sa mu to trošku ošetriť, očistiť trošku krv, že kde to má, čo má, aj keď nemala s čím, takže len tak zbežne s vreckovkou. Vtedy sa tam nachádzali len oni dvaja. Eva odišla dozadu s malým. Išli potom domov a tam mu to ošetrila viac. Potom povedal, že sa cíti zle, že sa mu krúti hlava, je mu na zvracanie, tak ho bol zaviezť Evkin brat do Žiaru na pohotovosť, kde mu to zašili a ošetrili. Na otázku či zaznamenala, že by poškodený nejakým spôsobom udrel obžalovaného, odpovedala, že nie. Priateľka obžalovaného, či sa do toho nejako zapájala, slovne alebo nejak to nevie, ale si myslí, že ona len stála pri aute. Ona už potom nevnímala vôbec nič, len chcela, aby prestal a už sa s A. ani nevyprávala a jeho priateľku si nevnímala. Vie, že stála pri aute a potom kde išla nevie. Potom, keď obž. ešte zastal pri nich na aute a opýtal sa, či niečo dokončiť, priateľka sedela vedľa neho a pozerala sa. Nepočula či niečo hovorila, ale asi nie. Čo sa týka obsluhy podniku, tí sa vtedy nachádzali vnútri v pohostinstve. Myslí, že nikto nevyšiel z tej krčmy von, ale nepamätá si. Obžalovaného ona pozná len stadiaľ z pohostinstva a predtým nikdy nemali žiadny problém, vždycky sa normálne spolu bavili. Nevie či nastal nejaký skrat u neho, či ho niekto z krčmy nahneval, ale nemali s ním doposiaľ žiadny problém. Celý ten konflikt slovný aj fyzický sa stal vonku, pri dverách hneď. Keď sa postaví ako pred dvere do krčmy, tak napravo stáli. Na otázku ako stáli obžalovaný a poškodený, či boli oproti sebe, vedľa seba, chrbtom k sebe, odpovedala, že boli oproti sebe. Ona stála chrbtom k Vojtovi a k L. a A. ich videl. A. stál oproti, pozeral sa na nich. Keď k nim stála chrbtom, vadila sa s A. a v tom sa ozval G., povedal, že sa s ňou tak nebude vyprávať, že prečo jej chce pridrať, či prijebať, či ako jej to povedal. Potom sa otočila a A. sa popri nej tlačil a vrazil G. do tváre. Obžalovaný trafil poškodeného do tváre do časti okolo očí, ale ktorou rukou ho trafil si nepamätá. Kľbčili sa potom na zemi. Následne ich uprosila, by prestal, že či nevidí, že krváca. Potom sa Vojto postavil, ešte sa naťahovali a skončili tam medzi tou krčmou, medzi záchodmi a krčmou. Na otázku či došlo k nejakému konfliktu aj v časti na terase, kde sú slnečníky, odpovedala, že nie, tam sa ani nedostali. Slnečníky tam neboli, keď bola zima. Na otázku ako vykonávali platby za objednaný tovar, uviedla, že ona platila kartou a potom L. dala peniaze, keď už išli, keď sa pochytili s A.. Ona si bola ešte pýtať sáčok do krčmy, dala tam kúsok snehu a snažila sa zastaviť krvácanie. Potom mu vreckovkami utrela tvár trošku a doma mu to očistila. Na otázku aké mal poškodený poranenie po tej prvej rane, odpovedala, že už vtedy mal krvavú tvár. To ešte nevedela čo, keď to mal celé krvavé. Ešte mal ďalšie poranenie na hlave, to zistili až doma. Na pohotovosť išiel okolo deviatej, to bola asi pol hodina potom čo odišli pred krčmu. Na otázku či predtým požívali nejaký alkohol, uviedla, že na svahu predtým si dali varené víno. Či pili doma si nepamätá, ale myslí, že nie. Je pravda, že vtedy vyhotovovala i fotodokumentáciu tých poranení, hneď pred krčmou a potom aj doma. Na otázku či pošk. pracoval alebo vypomáhal v tom čase na lyžiarskom stredisku, odpovedala, že vtedy, keď sa to stalo nie, ani potom, keď musel byť doma.

Svedkyňa L. E. vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že ju vtedy zavolali von B. J. a G. H., lebo išli oslavovať zásnuby. Keď išli von, ona sa k nim pripojila, stretli sa na križovatke pri odbočke na futbalové ihrisko s hlavnou cestou. Potom išli na svah a zo svahu do pohostinstva. Tam si dali víno. Ona mala varené víno, možno tri poháre. Vojto pil borovičku a pivo. Potom išli von. B. išla dnu a A. B. ju upozornil, aby išla preč von, lebo tam bolo veľa ľudí. Ona vybehla von a povedala niečo G.. Čo mu povedala nevie a strhla sa strkanica. S tým, že A. ale počúval, keď kričala na A., nech nechá Vojta, tak odstúpil, išiel ku dverám, hlavným dverám vchodovým. No a potom si nepamätá. Pri dverách odstúpil A. no a Vojto mu zase išiel niečo povedať a sa tam strhla mela. Potom ona s deťmi odišla za krčmu a čo sa dialo už nevie. Na otázku, kedy a akým spôsobom prišiel na to miesto obžalovaný, odpovedala, že si nepamätá. Ten konflikt prebehol vonku pred krčmou. Na otázku, kto koho napadol ako prvý, uviedla, že oni išli navzájom do seba. Nestála pri nich, aby videla kto koho prvý napadol, takže nevie. Na otázku kto bol z jej pohľadu agresor alebo iniciátor toho konfliktu, odpovedala, že si myslí, že to bolo tak vzájomné. Ona nevie čo si oni vnútri povedali, čo sa B. s A. rozprávali, takže vôbec nevie či to bol spúšťač toho konfliktu alebo čo. Bola to podľa nej vzájomná bitka. Tým, že A. povedal vnútri niečo B., ona to povedala G., tak G. vyštartoval po A.. Kto koho bil akým spôsobom si nepamätá. Po tom konflikte išli domov. Poškodený mal krvavé čelo. Tam na mieste mu B. dávala ľad a potom bol na pohotovosti. Ďalej na otázky odpovedala, že čo ona videla, tak poškodený udrel obžalovaného dvakrát. Bolo to v stoji pri dverách pred krčmou. Tam pri schodoch ako sú vchodové dvere stála i svedkyňa J. a vlastne potom ich išla oddeľovať. Ona však potom išla s deťmi dozadu, tak nevie čo sa ďalej dialo, či sa medzi krčmou pobili alebo nie. Keď sa bili pred krčmou, tak poškodený rozbitú hlavu nemal. Pred tou krčmou, keď tam boli, tak videla, že sa bijú a nebol krvavý. Ale potom odišli a poškodený mal rozbité čelo, rozbitú hlavu. Ešte sa ho pýtala či sa mu nekrúti hlava, či mu netreba zavolať sanitku a on povedal, že nie. Išiel v pohode domov po svojich, nič mu nebolo okrem tej rozbitej hlavy. Na otázku či mu tiekla krv, odpovedala, že tiekla, ale B. mu dávala ľad na hlavu. Na otázku za aký čas išiel potom poškodený na pohotovosť, uviedla, že do hodiny, hodiny a pol. Volal jej bratovi a ten ho viezol na pohotovosť. Na otázku, či má vedomosť, že by sa poškodený niekde šmykol alebo zakopol a padol, sa vyjadrila, že je to dosť možné. Medzi tou krčmou je aj taká skriňa, bol tam taký zľadovateľ kopček, čiže ak sa tam šmykol, tak si to mohol aj tam rozbiť. Ale čo bolo medzi krčmou ona nevie, lebo bola s deťmi vzadu. Už potom, keď sa išla pozrieť, tak bol tam a kľačal medzi tou krčmou a záchodmi. Tam sú verejné záchody. Na otázku či videla, že sa poškodený šmykol, odpovedala, že nevidela. Následne bola na návrh prokurátora podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne z prípravného konania zo dňa 14.2.2022 (na č.l. 56 - 57 spisu). V tejto o.i. vypovedala, že „Zdržiavali sa vonku pred krčmou a B. chodila dnu len si objednať. Bola tam asi 2x. Už po prvom raze vyšiel A. von z dverí a povedal nám, že B. nemá chodiť hore dole. Správal sa agresívne. B. potom išla druhýkrát objednať znovu dnu a vtedy jej A. B. vnútri niečo začal rozprávať. Obaja s Barborou vyšli von pred krčmu a A. sa tam začal rozkrikovať, že nemá chodiť stále dnu. A. a G. sa začali niečo spolu ohľadne toho hádať. Nakoľko mala kočík, tak keď tam začali po sebe kričať, tak išla ďalej. Čo sa hádali nevie povedať. Po chvíľke si len všimla, že Vojto leží na zemi pri takom aute, čo stálo pred krčmou a A. je na ňom a bil ho päťami. Ja som k nim rýchlo pribehla a začala som A. ťahať od Vojta. A. sa následne na to ukludnil a povedala som mu, že nech sa pozrie v akom stave je Vojto. Tým som myslela, že bol riadne opitý. Vojto sa postavil zo zeme a tiekla mu krv iba z nosa. A. stál vo dverách krčmy. Znovu ani neviem kto začal, tak si len začali niečo vykrikovať. Ja ani neviem ako a boli znovu v kope, kde sa naťahovali, strkali a prešli až za roh budovy medzi krčmu a záchody. Tam som už nevidela čo sa tam stalo. Len keď sa stratili za rohom, tak som ja znovu utekala až k nim a vtedy už G. ležal na zemi a A. odchádzal znovu do krčmy. Vojto mal na hlave riadne rozťaté nad pravým obočím a tiekla mu krv. Ja som ho posadila a prikladala mu na to ľad. Vtedy prišla aj Barbora a začala sa starať ona o neho a ja som zobrala kočík a išla som odtiaľ preč za krčmu. Asi po 10 minútach prišla B. aj s Vojtom za krčmu a odišli sme k nim domov ešte ošetriť Vojta. Doma u nich som mu začala čistiť krv z tváre, ale on silno krvácal z tej rany nad obočím. Mal ešte jednu menšiu tržnú ranu na hlave vo vlasatej časti. Na otázku ako poznáte A. B. sa vyjadrila, že ku mne je on vždy milý. Ale on je dosť agresívny, nemá problém hocikoho zbiť v krčme, čo som o ňom viackrát počula, že aj vlastného zamestnanca prefackať pred všetkými“. Po prečítaní zápisnice sa svedkyňa vyjadrila, že vtedy vypovedala pravdu, nevymýšľala si. Už si to nepamätá, sú to tri roky.

Svedkyňa A. B. pred súdom uviedla, že v tom čase bola v Šenku pod svahom na I., kde pracovala za barom. Ale presne vtedy, keď sa to udialo bola vnútri, nebola priamy svedok toho čo sa tam dialo. Môže iba hovoriť to čo počula alebo zaregistrovala, ale priamo nevidela čo sa dialo. Bol tam poškodený i svedkyňa J., E., keďže bola zamestnanec, tak ich obslúžila, naliala im čo bolo treba a tak. Obžalovaný tam prišiel so svojou priateľkou. Doniesol tovar, poháre, veci, alkohol, čo bolo treba do krčmy. Prišiel tam

na aute. Otvoril kufr a nosil tie veci v krabicach. Na otázku či má vedomosť, že by došlo k nejakému konfliktu medzi poškodeným a obžalovaným, uviedla, že ona nevidela, že by sa pobili alebo niečo také. Iba to čo počula. Keď išli domov, tak vie, že tam boli nejaké stopy po bitke vonku. Bolo to v zime, čiže na snehu bolo pár kvapiek krvi, na rohu tej budovy na ľavej strane. Vedľa budovy sú vlastne záchody a tam je taká ulička, tak tam. Na otázku či to bolo ešte pred tou uličkou, odpovedala, že v podstate áno, na rohu tej budovy toho šenku. Ona bola vtedy vonku tak na 2 sekundy, iba čo podala Barbore peniaze a to je všetko. A vtedy iba tak bokom oka, keď išla dnu zahliadla, že sa tam niečo deje, že sa vávali po zemi, to videla. Proste vie, že sa vávali po zemi a išla naspäť dnu. Kto koho udieral, kto bol hore to nevidela. Nachádzal sa tam A., G.. Bola tam B., asi aj Karin, to ale nevie presne a Evka. Poškodený vtedy pil borovičku, ale koľko si nepamätá. Svedkyne J. a E. pili varené víno, odhadom tak dva poháre. Na otázku, keď uviedla, že bola nejaká krv v rohu, ako vzdialený je tento roh od vchodu do pohostinstva, odpovedala, že tak 3 metre. Na otázku či sa tam nachádza nejaká skrinka, dlaždice, uviedla, že nie. Je tam obrubník a tam sú ozdobné kamene a tam bol sneh. To bolo v zime, čiže na tom snehu navrchu. V tom čase bolo v pohostinstve možno 15 ľudí. Pracovala v tom čase v pohostinstve len ona.

Svedkyňa G. B. vypovedala, že bola vnútri v krčme, čiže ona len vedela, že sa vonku niečo deje, ale nebola pri tom. Bola vnútri pri pulte, nebola pri oknách, tak nevidela v podstate nič. Ona tam išla pre A., ktorá tam vtedy robila. Mala končiť a tak ju prišla zobrať, aby sa mala ako dostať domov. Obžalovaného pozná, ale nejakú bližšie nie. Poškodeného H. nepozná vôbec, iba z počutia. Vtedy A. a jeho priateľka boli asi tovar doniesť a potom, keď išli von, tak tam bol asi ten poškodený s B.. Oni si boli aj vnútri niečo pýtať, ale potom išli von a už vnútri viacej neboli. Vie, že sa tam mali pobíť, ale to je jediné čo vie, nevidela to. Bola vnútri pri bare. Vedeli, že sa vonku niečo deje, že sa tam bijú, ale inak absolútne nevie. Na otázku následne či tam videla nejaké následky tej bitky, keď išli odtiaľ, odpovedala, že krvavý sneh, na rohu naľavo. To bolo možno 5 metrov, 10 metrov od vstupných dverí. Na otázku, kto sa podľa jej vedomostí nachádzal vonku v čase, keď tam mal prebiehať konflikt, uviedla, že asi Vojto s jeho ženou B. a asi E. tam bola s nimi a A. s priateľkou. Na otázku, kto chodil hore dole, z vonka dnu, či ten Vojto alebo J., uviedla, že asi B. sa jej zdá, že bola viackrát vnútri. Bola korona, čiže sa vnútri nejakú extra nemohlo byť, tak preto asi potom boli vonku. Obž. ich akože slušne poprosil, aby boli vonku, lebo vnútri sa nemohlo byť. Potom išli teda vonku a boli tam. Či bol nejaký slovný konflikt medzi obžalovaným a poškodeným dnu v pohostinstve nevie.

Svedkyňa I. I. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v tom čase bola obžalovaného partnerka, ale momentálne už nie je. Čo si pamätá, že to bolo v zime, bol sneh. Išli vykladať tovar do tej krčmy Šenk pod svahom, na Krahuľe. Došli tam na aute. A. bol šofér a ona bola spolujazdec. Ešte vzadu viezli nejakú ženu, meno si už nepamätá. Vystúpili z auta a išli spolu do tej krčmy dnu. Obž. išiel vykladať tovar. A vnútri v tom objekte uvidel priateľku toho poškodeného, jej meno nevie a vlastne začalo to tým, že jej hovoril proste, že nemá čo robiť vnútri a slušne sa jej to snažil vysvetliť, že nech odtiaľ odíde. To bolo obdobie, že boli nejaké obmedzenia, že nemalo sa byť vnútri počas covidu. A ona tam začala zvyšovať hlas, že prečo by mala odísť, že sa akože snažila niečo kúpiť, proste niečo ohľadne toho. Potom sa to nejak nerozpítavalo, išla von a sedela tam na lavičke pred krčmou. Ona nemá rada konflikty, tak keď tam proste začalo toto, že on povedal tej poškodeného priateľke, že nech tam nie je, tak potom ona odtiaľ odišla, bolo jej to nepríjemné. Potom bola už len pri kufri auta, odkiaľ sa vyberal tovar. Obž. ďalej nosil ten tovar. Vlastne tam už bol aj ten poškodený a ten poškodený ako A. vykladal tovar z auta a išiel zase dnu, tak niečo tam naňho ako keby začal, zvyšoval hlas, bol agresívny, že ako sa to, že aké právo mal vyhodit' tú jeho priateľku alebo nevie už čo vtedy povedal, ale každopádne A. išiel dnu s tým tovarom. A vtedy nastala tá situácia, že ten poškodený ho odzadu nejakú napadol. A. sa iba ako zahnal, aby ho dal preč alebo čo. On sa nejakú zatackal a to bolo vlastne všetko. Tá jeho priateľka ho potom nejakú ťahala preč. To je všetko čo si pamätá. Na otázku, či obžalovaný zostal vnútri, keď ona išla ku tomu kufru auta, odpovedala, že nie, on išiel chvíľku na to za ňou. Proste ona odišla skôr o pár sekúnd z tej krčmy a on išiel hneď za ňou. Vykladali ten tovar. Potom nasledovalo to, že sa vybrala ďalšia časť toho tovaru, obž. išiel zase dnu. Ona bola tam pri tom kufri, pričom on vlastne zastal pred dverami, takže bola pri tom. Tam vonku sedel ten poškodený a začal slovne útočiť na A. alebo začal zvyšovať hlas. On mu na to povedal, že čo sa stalo a išiel dnu. A vtedy ho poškodený nejakú napadol zozadu, že sa akoby naňho vrhol. Došlo k tomu pred krčmou. Nevie špecifikovať či to bolo meter od auta alebo kde. Bola z toho v strese, že čo sa stalo. Pamätá si, že sa naňho vrhol akoby zozadu. Pre ňu je to napadnutie, že ho tak napadol zozadu. Ale viac proste nevie, to bolo všetko rýchlo, že nevie čo mu vlastne urobil ten poškodený. Obžalovaný sa automaticky zahnal, ako by to asi urobil hocikto iný. Ten poškodený sa iba nejakú zatackal a to bolo celé. Na otázku, či trafil obžalovaný poškodeného, odpovedala, že netrafil. On sa proste iba tak ako

keby obtočil alebo proste nevie. Zahnal sa tak, že proste ho chcel dať preč, ale netrafil ho do hlavy. To nevidela. Poškodený nepadol na zem. Potom ho začala odtiaľ ťahať tá jeho priateľka, že nech to už viacej neriešia, nech idú preč. Žiadnu krv, žiadne zranenie na poškodenom nevidela. Na otázku kto koho prvý fyzicky napadol, odpovedal, že určite to bol Vojto. Usudzuje, že tento bol pod vplyvom alkoholu z jeho vyjadrovania, lebo takto sa triezvy človek nevyjadruje, aj z jeho motoriky, proste ako sa tam pohyboval. Podľa jej názoru bola pod vplyvom alkoholu aj jeho priateľka J., tiež vlastne z toho istého dôvodu.

Svedkyňa A. M. vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že v daný deň alebo večer sa vracali s obžalovaným z Králik s tým, že sa ešte zastavia v prevádzke na Krahuliach. S pánom B. sedela v aute i jeho partnerka. Auto šoféroval p. B. a zaparkoval s ním pred pohostinstvom tak ako zvykol, keď prišiel pre tovar. Pred krčmou stál pán H. so svojou partnerkou B.. Ona ostala sedieť v aute. Ani nechcela vystúpiť von, lebo vedela, že to je na chvíľku, tak čakala v aute. A. vošiel do pohostinstva, že si ide zobrať nejaké veci. A pán H. chcel vlastne s J. vojsť do krčmy, lenže v tom čase fungoval okienkový predaj, čiže pán B. to neumožnil, lebo to bolo zakázané. V tom započula, že začala slovná výmena medzi pánom H. a B., nejaké výmeny názorov. A A. pokračoval ďalej dnu, zobral si tie svoje veci a išiel ich naložiť do kufra. A v tom ako sa zohol a nakladal tie veci dnu, tak H. zozadu vlastne vyskočil po ňom, ako keby ho napadol a v tom sa A. otočil, pustil veci, čo mal v ruke a z otočky v sebaobrane mu jednu udrel. V tom pána H. zatackalo a už ho partnerka J. ťahala smerom ako keby za pohostinstvo, za krčmu. Oni potom za chvíľu na to odišli, A. uložil veci, sadli do auta a odchádzali. Ona H. a J. pozná, lebo pracovala kedysi predtým u pána B. asi 3 roky. Boli to takí každodenní štangasti, konzumenti alkoholu. Poškodený bol pod vplyvom alkoholu aj v čase, keď sa stal ten incident, pretože hneď ako prišli pred pohostinstvo, tak tam boli aj prázdne poháre od vína, od pálenky a bolo na ňom vidieť, že je pod vplyvom alkoholu. Na otázku, či počula čo sa vtedy hádali, odpovedala, že details z auta nepočula. Zachytila, že nie je možné konzumovať vnútri, že je okienkový predaj a preto mali stáť vonku. Na otázku, kto koho prvý fyzicky napadol, odpovedala, že pán H. pána B., odzadu. Vyskočil naňho, na chrbát pána B., keď ukladal veci do auta. Obžalovaný na to reagoval tak, že položil veci a z otočky ako mu jednu udrel. Ktorou rukou to nevie. Úder smeroval do tváre, ale presne si nespomína. Ale nebol to nejaký silný úder, pretože p. H. sa pri tom ani nejako nezranil, nepadol na zem, skôr ho len tak ako od opitosti zatackalo a už ho vlastne tá partnerka ťahala smerom za krčmu. Nevidela po údere, že by krvácal. Miesto, kde ho ťahala je nejakých 20-30 metrov za krčmou, tam mali letnú terasu. To je priestor medzi krčmou, potom tam boli verejné toalety a potom už bolo parkovisko. Tam mali letnú terasu a mali tam zložené dáždnyky a betónové kocky, čím mali tie dáždnyky uchytené. Ďalej čo sa dialo už nevidela. Potom nasadli do auta a odišli všetci traja. Na otázku v akej polohe bol v tom čase obžalovaný, keď mal na neho pošk. vyskočiť odzadu, odpovedala, že bol zohnutý smerom do kufra, prehnutý a pán H. vlastne zozadu mu skočil na chrbát, ale nezvalil ho, ani mu nevisel na chrbte. Pán H. je takého nižšieho vzrastu, čiže B. chytil a tak ako keby ho mixoval. Obidvomi rukami tam bol kontakt pána H., ale details už nepovie. Obžalovaný pustil veci čo mal v ruke, teda krabicu, ktorú si vynášal a z otočky v sebaobrane H. jednu udrel. Udrel ho rukou – pästou do tváre, ale presne nevie ktorá časť to zasiahla, to už nevidela. Bol to taký úder dopredu tváre, z boku určite nie. Po tom údere pána H. len zatackalo a už ho vlastne partnerka ťahala od auta a pána B. preč. Na otázku v tom čase priateľka obžalovaného kde bola, keď sa toto udialo, odpovedala, že v aute, ale keď sa udial ten fyzický kontakt, kde bola si nespomína, teda či bola vonku pri aute alebo už sedela v aute.

Svedok N. B. pred súdom vypovedal, že poškodeného G. H. pozná z videnia. Spoznal ho na lyžiarskom stredisku na Krahuliach. V tých rokoch tam vyvíjal podnikateľskú činnosť, mal tam bufet. Pozná preto chalanov, čo tam pracujú, lebo tam bol niekoľko rokov. Čo konkrétne tam poškodený robil povedať nevie. Tam sa to delí tak, že všetci čo tam sú robia buď v kuchyni alebo na vleku. Na otázku či tam poškodený brigádoval alebo pracoval, odpovedal, že podľa neho áno. Vie, že predmetom konania je nejaké ublíženie na zdraví, pri tom však on nebol. Na otázku, či po tom incidente videl poškodeného, uviedol, že videl ho na stredisku. Zato si pamätá, že ho videl, lebo bol proste dobitý. Potom počul, že bola nejaká bitka. Nejako si ho nevšimol, nevedel o čo sa jedná, ale bola zima a stredisko fungovalo. On tam bol každý deň a poškodeného stretával. Keby mu nič nebolo, tak si nepamätá, ale keď bol domaľovaný, tak vie, že áno. Nevšimol si, že by bol nejako obmedzený na pohybe a pod.. On sa ale s poškodeným nerozprával čo sa stalo. Videl, že mal farebnú tvár, monokel, krv zaschnutú. Či mal na tvári aj nejakú náplasť, obväz alebo niečo také si nepamätá. Nevidel jazvy, ani zlomený nos a pod.. Videl, že má monokel, modrinu, bol opuchnutý. Na otázku v akom to bolo období, odpovedal, že v zimnom, dávno, možno rok 2020. Keď ste vraveli, že december, tak by povedal január. Mohol to byť aj február, nevie to časovo povedať. Ale chlapi potom hovorili, že dostal bitku. Na otázku v akom období po tom

incidente to mohlo byť, uviedol, že to mohlo byť aj na druhý deň alebo o dva dni, o pár dní potom. Nestretol ho raz, že ho videl, ale videl, že dobitý človek proste tam robil. Na otázku, kde mal poškodený robiť a čo mal robiť, uviedol, že nevie či robil vlekára alebo ratrak, či zasnežoval. Na otázku či ho videl tam pracovať alebo len sa tam pohybovať niekde, odpovedal, že nevie, nesleduje ľudí kto čo robí. Videl ho vtedy pri velíne.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. poriadku súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní minimálne okolo 7 dní. Podľa § 123 ods. 3, 4 Tr. zákona, ťažkou ujmom na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je o.i. poškodenie dôležitého orgánu a porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas je porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. Záver o tom, akú povahu má ujma na zdraví poškodeného možno urobiť len na základe lekárskeho nálezu alebo posudku, avšak záver o charaktere a závažnosti ujmy na zdraví, teda či v konkrétnom prípade došlo k ublíženiu na zdraví ako trestnému činu, je záverom právnym.

Na podklade znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva A. B. O., N., MPH pod č. 28/2022, ako i výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní súd zistil, že u poškodeného G. H. boli diagnostikované zranenia – tržnozmliaždená rana v oblasti čela vpravo ošetrovaná chirurgickým šitím, pomliaždenie hornej mihalnice a bulvy pravého oka s okoloočnicovým krvným výronom, povrchová tržná rana temenej oblasti vlasatej časti hlavy s neskoršou komplikáciou pourazovej bolesti hlavy (cefalea), ktoré zranenia si vyžiadali primeranú dobu liečby v trvaní 2 – 4 týždne. Bodové ohodnotenie poranení stanovil znalec počtom 30 bodov, čo predstavuje bolestné v sume 680,-Eur (22,66 eur za 1 bod). Na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že zotrúva na záveroch svojho znaleckého posudku v celom rozsahu. V prípravnom konaní bol v apríli 2023 predvolaný ako znalec na výsluch na OO PZ Kremnica, kde mu boli poskytnuté ďalšie podklady, výsluchy ďalších svedkov, ďalšie výsluchy svedkov, ktorých výpovede mal k dispozícii – svedkyňa E. a tiež fotodokumentácia terénu a dlažbových kociek, ktoré sa mali nachádzať za Šenkom Pod svahom. V materiáloch, ktoré mal ako prvé predložené, tak svedkyňa E. pomerne podrobne a presne popisala čo mal poškodený v ktorej fáze toho konfliktu na sebe, odkiaľ mu tiekla krv, či polohu v akej sa mal vyskytovať. Jej výpoveď bola v korelácii s nálezmi, ktoré boli dokumentované lekáorskými správami. Čo sa týka fyzického kontaktu medzi obžalovaným B. a poškodeným H., tento mal prebiehať ako keby v dvoch fázach. V prvej fáze útoku mal obžalovaný udrieť rukou zovretou v päšť poškodeného a čo sa týka poranení, tieto mali byť smerované do oblasti pravej časti tváre resp. hornej štvrtiny tváre – vpravo hore. Následne po údere a páde poškodeného mal byť obžalovaný nad ním a udierať ho nejakými údermi päšťami, kopancami, čo sám poškodený nevedel špecifikovať. Forenzne významný údaj, ktorý uvádzala svedkyňa E. je, že po tomto prvom útoku, keď ich od seba odtiahli, mal poškodený krváčať z nosa. Následne mali byť opäť vo fyzickom kontakte, kde sa mali stratiť niekde za roh a následne mal odtiaľ obžalovaný odísť a poškodený H. už mal mať poranenia, ktoré krváčali, zakrvavenú tvár a mal krváčať z oblasti nad pravým obočím. Uvedené je v súlade s fotografickou dokumentáciou. Lekárske správy vylúčili poranenia kostí. Boli poranené mäkké tkanivá pravej strany tváre, a to tak, že mal pomliaždenia v oblasti líca, pomliaždenia v oblasti pravého oka a s okom súvisiacich štruktúr. Aj samotná očná guľa bola pomliaždená objektívne preukázateľným krvácaním do steny tzv. sufúziou. Poranenia na rebrách neboli popísané. Na tele bola fotograficky dokumentovaná a svedkyňou E. aj uvádzaná morfa na záhlaví. To mala byť povrchová tržná rana, eventuálne hlbšia odrenina, ktorá bola zdokumentovaná v oblasti temenne-záhlavovej hlavy. Podľa prvotnej lekárskej správy sa uvádza, že poškodený mal utrpieť otvorenú ranu mihalnice a oka vpravo, tržnú ranu v oblasti čela, pomliaždenie oka vpravo. Z hľadiska posúdenia možnosti vzniku poranení je veľmi dobre vysvetliteľné a vysoko pravdepodobné, že poranenia vznikli opakovaným pôsobením vonkajšieho mechanického násillia do oblasti pravej hornej štvrtiny tváre, a to predmetom, ktorý bol pomerne elastický, tupo-hranatý a bol schopný navodiť stlačenie a ťah, tak aby dochádzalo

k pomliaždeniu a k trhaniu, ktoré v prípade čela nie je problém, pretože tu máme mäkké tkanivá v tenkej vrstve a hneď pod tým je plochá kosť. Princípom vzniku tržnozmliaždenej rany je to, že najprv dochádza k zmliaždeniu resp. tlaku mäkkého tkaniva o tvrdý kostný podklad a zároveň sa uplatňuje ťah, ktorý prekročí mieru elasticity mäkkých tkanív a dôjde k ich roztrhnutiu. Oko je z hľadiska hydrodynamiky štruktúra nestlačiteľná, lebo má obsah z fyzikálneho pohľadu nestlačiteľnej kvapaliny, ktorá je uzavretá v pevnom väzivovom obale. Pokiaľ dôjde k pôsobeniu násillia na takéto štruktúry, tak často dochádza k poraneniu okolitých tkanív napr. spodiny očnice, prípadne sa poraní stena očnej gule, ktoré sa prejavilo krvným výronom do steny očného bulvu – sufúziou. Z biofyzikálnych charakteristík jednotlivých tkanív a orgánových štruktúr, ktoré boli v mieste pôsobenia násillia teda vychádza, že nešlo o násillie vedené nestlačiteľným pevným a aspoň minimálne neelastickým predmetom, pretože tá energia sa vyčerpala nad úroveň kostí. Z popisu svedkov boli uvádzané opakované fyzické kontakty údermi do oblasti tváre. Následne boli popisované možnosti, že mohol spadnúť na mieste, kde sa mala nachádzať betónová dlaždice, ktorá je súčasťou posudku znalca A. P. a je fotograficky dokumentovaná. Je potrebné si uvedomiť, že pád na neelastické, pevné a hranaté teleso je spôsobilý navodiť ďaleko ťažšie poranenia. Mali by byť spojené s prasklinou, či už kosti alebo prasklinou čelovej prínosovej dutiny, ktorá sa v danom mieste nachádza. Takéto násillie pádom na takúto kocku je málo pravdepodobné. Pokiaľ by malo ísť o pád na plochu tej kocky, tak by sme mali poranené vystupujúce štruktúry na tvári, ako lícnu kosť, nos a čelo a mali by sme tam niečo také čo sa ľudovo nazýva cestný lišaj. A v danej časti by sme mali nejaké odreniny, prípadne impaktové, teda vtláčené nejaká telieska, ktoré sa tam nachádzali resp. by sme tam mali aj známky smeru pôsobenia nejakých odrenín, pokiaľ by išlo o pád v pohybe. Priamo tú dlažobnú kocku preto nepovažuje za predmet, na ktorý by mal poškodený spadnúť. Z hľadiska biomechaniky vzniku uvádza úder päťou ako veľmi vhodný mechanizmus pre vznik takéhoto poranenia. V prvej fáze malo dôjsť ku krvácaniu iba z nosa, čo uvádza svedkyňa E.. Potom, keď pošk. vyšiel spoza toho bufetu alebo ho tam našli, tak už mal krvácanie rozsiahlejšie, aj z oblasti nadočnicových oblúkov. Čo sa týka začiatku krvácania z nadočnicového oblúka, to je tiež jeden z rozdielov so znalcom A. P.. Má za to, že takéto poranenie na čele začalo pomerne včasne krváčať a teda si nemyslí, že vzniklo už pri tej prvej fáze útoku, ale až za tým rohom. Je to v súlade aj s výpoveďou svedkyne E.. Poškodený bol vyšetrený dňa 21.12. na očnej ambulancii, z dôvodu, že uvádzal nejaké poruchy zraku. Objektívne bol popísaný opuch hornej mihalnice a sufúzia, teda krvácanie do steny očnej. Rohovka bola popísaná ako transparentná a predná komora číra. To je v rozpore s posudkom A. P.. Bolo teda diagnostikované pomliaždenie očnej gule. Boli podávané lieky, Tobradex, teda antibiotikum a dexametazón – kortikoid. Liečba týmto prípravkom bola dokončená 11. januára. Čo sa týka poranenia chirurgického, teda tržnozmliaždenej rany, ktorá bola zošitá, tá sa zahojila bez komplikácií. Dňa 30.12. je chirurgom ambulancie Rooseveltovej nemocnice konštatované ukončenie chirurgickej liečby. Poškodený bol obmedzený v obvyklom spôsobe života, mal bolesti, lebo 3 cm otvorená rana bolí, aj keď je zašitá a súvisí to aj s hojivými procesmi. Táto rana musí byť udržiavaná určitým hygienickým režimom, aby nedošlo k zaneseniu infekcie. A poškodenie vyžaduje aj určitý kludový režim s tým, že nie je možné vykonávať určitú prácu, teda je potrebné zabraňovať takým činnostiam, kedy sa zvyšuje krvný tlak v oblasti hlavy alebo hrudníka napr. predkláňanie, zdvíhanie nejakých ťažkých predmetov a pod.. V prípade poranenia očnej gule spočívala liečba v kludovom režime, prekrytí očného bulvu, sledovaní a vyšetreniami oftalmológom a aplikáciou lieku Tobradex v masťovej podobe alebo liekovej forme, čo trvalo až do 11. januára. Je nevyhnutné poranenie sledovať, aby sa vylúčili potenciálne úrazové zmeny, ako poranenia vnútroočných štruktúr napr. odtrhnutie sietnice alebo poranenie samotnej steny očného bulvu, či oko-hybných svalov. Obmedzenia spočívali tiež v zabraňovaní nadmerného zaťažovania zraku, zvyšovania krvného tlaku v oblasti hlavy, sledovania TV či monitoru, práca s počítačom resp. akákoľvek video stimulácia, čítanie a pod.. Teda všetky optické stimuly, ktoré je potrebné sledovať sú obmedzené resp. ich treba šetriť, kedy napr. aj šoférovanie je v tomto prípade kontraindikované. Aj fyzická práca je v danom prípade kontraindikovaná. Takže obmedzenie v obvyklom spôsobe života 10 dní je doba primeraná. Čo sa týka hodnotenia priebehu liečby, že v zdravotnej dokumentácii nie sú lieky s protibolestivým účinkom, tak bežne v takýchto prípadoch lekár odporúča voľnopredajné lieky proti bolesti, ale ich nepredpisuje. Ďalej znalec k otázkam ohľadne eventuálneho mechanizmu vzniku poranení pádom poškodeného na dlažobnú kocku či iný predmet uviedol, že pokiaľ sa pri výsluchu v prípravnom konaní vyjadril, že tržnozmliaždená rana v oblasti čela mohla vzniknúť aj tlmeným alebo spomaleným pádom na betónovú kocku, tak by išlo vyslovene o minimálne možnú intenzitu násillia, ktorá by mohla spôsobiť také poranenie. Akonáhle by to malo byť pri páde aj v rámci jednej roviny, keď padám v rámci pohybu na hranu takej kocky, tak by vzniklo iné, ďaleko horšie poranenie. Aj pri páde zo stoja by došlo k ďaleko horšiemu poraneniu, nie iba k poraneniu povrchových mäkkých tkanív. Ak by bol poškodený napr. na kolenách alebo v rámci tej šarvátky, kedy sa mala meniť poloha, tak by sme to prípadne teoreticky mohli

pripustiť, ale skôr by si predstavoval ten predmet mäkkší, elastickejší ako tú kocku. Tá sila, ktorá by viedla k takémuto kontaktu by musela byť veľmi malá. Pri pádoch tiež očakávame cestný lišaj na všetkých miestach, ktoré vystupujú a teda automaticky máme nejaké zodretie na koži, ktoré tu nevidíme. A navyše kritickým poranením nie je len poranenie chirurgické, ale aj to oftalmologické. Čo sa týka znaleckého posudku A. A. P., s týmto sa oboznámil. V podstate k jednotlivým záverom tohto znaleckého posudku sa vyjadril, že s týmto nemôže súhlasiť. K otázke jeho konštatovania, že ak obžalovaný udrel poškodeného takou intenzitou, že by došlo k uvedenej tržnozmliaždenej rane, došlo by aj k zlomenine horného okraja očnice čelovej kosti, sa vyjadril, že je to úplne opačné ako tvrdí on a v zásade sa to vymyká z pôsobenia fyzikálnych zákonov. Pokiaľ na telo pôsobí neelastický predmet, ktorý sa neuhne ani nezdeformuje, tak je predpoklad poranenia hlbších štruktúr a pevnejších štruktúr tak, že dôjde aj k zlomenine kosti, lebo je tam väčšia sila, ktorá sa nemá kde spotrebovať. V prípade úderu pästou biomechanické charakteristiky päste hovoria o nejakej miere elasticity. Tiež pohyb môže byť pri interakcii vychýlený, hlava toho, do ktorého udieram sa pohne, takže to sú faktory, ktoré spotrebovávajú to mechanické násilie. Takže tu je menšia pravdepodobnosť, že vznikne poranenie hlbších štruktúr. Pokiaľ A. P. ďalej uvádza, že podľa charakteru, okrajov a tvaru rany po vzhliadnutí fotodokumentácie môže predpokladať, že rana vznikla pádom na pevný, nepravidelný predmet, tak poukázal, že znalec medzi podkladmi ZP neuvádza fotografie, takže nevieme akú fotodokumentáciu mal k dispozícii. Toto je absolútne konštatovanie, ktoré nie je ničím podložené. Takýto záver nemá ani na základe čoho preskúmať, nakoľko ako znalci hovoria o určitej miere pravdepodobnosti a svoje závery odôvodňujú. Subjektívne názory nemajú byť predmetom hodnotenia poranení. Taktiež pokiaľ popisuje v znaleckom posudku hyfému, čo je krvný výron do prednej očnej komory, tak podľa všetkých vyšetrení očným lekárom je predná komora popisovaná ako číra a nie sú tu popísané žiadne krvné výrony. Takže hyfému poškodený neutrpel. K otázke konštatovania znalca A. P., že účastníci konfliktu boli pod značným vplyvom alkoholu, uviedol, že on ako znalec okrem traumatológie hodnotí aj toxikológiu, ale k ovplyvneniu si nedovolí vyjadrovať sa, pokiaľ nie je objektivizované dychovou či inou skúškou. Ku konštatovaniu, že „Ak by uvedené zranenie, a to tržnozmliaždená rana na čele vpravo bola primárne spôsobená pádom B., došlo by k akútnemu krvácaniu a poškodený by sa nebránil, vznikla by panika z tečúcej krvi, vyžadoval by akútne ošetrovanie. Podľa charakteru a okrajov rany, tvaru rany môžeme predpokladať, že tesne po úraze nedošlo k aktívnemu krvácaniu“, uviedol, že tečúca krv v prípade, ak vás niekto napáda, a to ani bodnoreným nástrojom vôbec nevedie k panike. S týmto záverom nesúhlasí. Pri poranení 3 cm tržnozmliaždená otvorená rana, to okamžite tečie. Samozrejme, že nekrvácala, keď už pošk. prišiel k doktorovi. A medzičasom mu na to prikladali sáčok s ľadom. Ak by sme zobrali, že tá rana nezačala okamžite krváčať, tak potom trvá na tom, že mohla vzniknúť už pri tej prvej fáze útoku, prvotnom údere pästou do tváre poškodeného. Aj preto hodnotí hodnovernosť prvej výpovede svedkyne E., že naozaj sa to mohlo tak stať, lebo túto ranu považuje za takú, ktorá začne krváčať po svojom vzniku. Ohľadne záveru znalca A. P. o dĺžke liečby a pracovnej neschopnosti do 5 - 6 dní taktiež nesúhlasí a trvá na svojich záveroch, ku ktorým dospel aj na základe odbornej literatúry. Tiež poukázal, že čo sa týka odvetvia traumatológia, ktorý v ZP uvádza A. A. P., tak toto odvetvie je od roku 2018 úrazová chirurgia. Toto nezahrňuje vykonávanie hodnotenia ovplyvnenia alkoholom. Pokiaľ znalec spomínal, že poškodený mal ísť až na štvrtý deň na oftalmologické vyšetrenie, tak už podľa lekárskej správy na urgentnom príjme je napísané, že objektívne to oko je začervenané a subjektívne je napísané, že nevidí dobre na pravé oko. V odbornom vyjadrení, ktoré bolo vypracované tiež lekárom píše, že 10 dní predpokladá dobu liečby z hľadiska úrazovo- chirurgického, ale bude to modifikované možnou zmenou v liečbe oftalmológom a neurológom. Už vtedy teda lekárom predpokladal takéto možnosti. Poškodený bol na 4. deň na očné vyšetrení, ale už prvý deň bolo zdokladované a objektívne popísané poškodenie pravého očného bulvu a pravej hornej mihalnice.

Znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie (úrazovej chirurgie podľa zoznamu znalcov pozn.) A. A. P. sa pri vypočutí na hlavnom pojednávaní pridrižoval záverom svojho písomne vypracovaného znaleckého posudku pod č. 17/2024. Ďalej vypovedal, že pracuje so živými pacientami viac ako 30 rokov, ktorých denne ošetruje. Tiež je športový lekár, kde priamo na štadióne ošetrí aj niekoľko tržných rán, kde je i viac stehov. Tam pacient mal tri stehy a išlo o ranu, ktorá mala 3 cm a hráči hrajú hokejový zápas. Trvá na záveroch svojho znaleckého posudku. Pokiaľ znalec A. O. napadol, že či boli zúčastnení pod vplyvom alkoholu, tak poukazuje, že pán H. vo výpovedi uviedol, že mal 4 pivá v sebe. Malá rana poškodeného v záhlaví nebola popisovaná pri prvotnom vyšetrení ani kontrolnom vyšetrení a popisovaná bola len vo fotodokumentácii. Ak lekárom, ktorý poškodeného vyšetřil tieto zranenia nepopísal, tak tam asi neboli. Spomínanú hyfému uviedol v posudku len preto, aby sme na základe intenzity vzniku poranenia mohli určiť aká bola táto intenzita. Diagnóza hyféma tam ale nebola. Ak je tam nejaké veľké násilie, bolo by to poranenie v prednom oku. Poškodený prišiel na vyšetrenie o 23.37

hodine a úraz sa stal okolo 20.00 hod., teda štyri hodiny je vákuum. Nevieime kde spadol, či spadol, či nevznikli ešte nejaké zranenia, kde bol, keď tak silno potreboval ošetrovanie. Nie sú tam žiadne známky po krvácaní z nosa. Tiež ak má niekto problém s okom a prvé očné vyšetrenie je až 21.12., čo je na štvrtý deň od úrazu a ďalšie vyšetrenie bolo až 28.12.. Dňa 30.12. boli stehy na chirurgickom vyšetrení odstránené, pričom je to 13. deň. Štandardne sa vyberá piaty až ôsmy deň. Pracovnú neschopnosť má pošk. vypísanú do 11. januára. K mechanizmu vzniku poranení uvádza, že z výpovedí poškodeného, obžalovaného a svedkov môže predpokladať, že poškodený si mohol poranenie – tržnozmliaždenú ranu na čele spôsobiť aj sám, a to pádom na uvedenú betónovú kocku alebo obrubník, keď bol so svojou priateľkou za tou budovou. Čo je dôležité, že preferuje, že tá rana na čele vznikla pádom je, že táto má nepravidelné okraje. Môže to vzniknúť aj nejakým extrémnym úderom a preto uviedol tú hyfému. Ten úder na hlavu bol podľa neho lokalizovaný do oblasti oka a nie do čela. Ak by bol aj do čela, tak by isto došlo k závažnému poraneniu oka. Podľa okrajov a charakteru rany možno predpokladať, že rana vznikla pádom na pevný nepravidelný predmet. Môžeme tiež predpokladať, že tesne po úraze nedošlo k aktívnemu krvácaniu a okraje rany boli akoby stlačené. Rana mohla krváčať, ale nie aktívne. Najsilnejšie krváca rana z nosa a tiež rezné rany. Ale tieto rany nemusia hneď krváčať tak aktívne, že by vyžadovali nejaké super ošetrovanie. Keby obžalovaný udrel poškodeného takou intenzitou, že by došlo k uvedenej tržnozmliaždenej rane, došlo by aj k zlomenine okraja hornej očnice alebo čelovej kosti. Ak by tá rana bola spôsobená úderom, tak by intenzita musela byť veľká a svedectvo tej zlomeniny by to potvrdilo alebo vylúčilo. Fotodokumentáciu poranení zo spisu mal k dispozícii, možno to v posudku chýba. K pomliaždeniu pravého oka došlo úderom, tak ako aj samotný obvinený uviedol, že sa otočil a z otočky ho udrel päťou. Intenzita útoku bola malá, lebo ako už uviedol, chýba tam poranenie predného oka a je tam len sufúzia a pomliaždenie horného viečka. Čo sa týka otázky akým spôsobom bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života, tak jeho záver je taký, že obmedzený v obvyklom spôsobe života počas liečenia nebol vôbec. Všetky bežné telesné, osobné, hygienické, stravovacie, spoločenské úkony a činnosti vykonával samostatne. Chodil samostatne na vyšetrenia, nemal ordinované žiadne lieky od bolesti. Trvalý následok má jazvu. Po dobu 2, 3 dní mal bolesti čela a pravého oka, nebral lieky od bolesti žiadne. Po dobu 11 dní bral očné kvapky. Na 39. deň od úrazu si vyžiadal neurologické vyšetrenie a nemal tam žiadny nález. Pokiaľ sa jedná o dobu liečby, túto uvádza 5 až 6 dní. Ako uviedol, hráčovi zašije tržnozmliaždenú ranu ďaleko väčšiu a tento dohrá hokejový zápas a je funkčný. Táto rana sa zahojila úplne štandardne, bez problémov. Nevidí dôvod, aby mal dlhšiu dobu liečenia ako 5 – 6 dní. Dovolí si povedať, že ak by nikde na ošetrovanie nešiel a prelepil by si to leukoplastom, tak by sa to zahojilo. A kľúčové bolo poranenie oka, kde zdôrazňuje, že prvé vyšetrenie oka je štvrtý deň od úrazu. Dostal liečbu, oko sa neprekrývalo, nemal nejaké príkazy od očného lekára čomu sa mal vyhýbať. Modriny mal, pričom doba resorpcie je individuálna. Očný lekár vylúčil poranenia iných štruktúr oka a mal adekvátnu liečbu, kvapky, čo sú umelé slzy a antibiotiká. Na otázku z čoho vychádzal pri svojom závere, kde v znaleckom posudku exaktne uviedol, že „pán B. sa bránil“, odpovedal, že v materiály, ktorý mal k dispozícii si prečítal, že bol udretý pri ukladaní nejakého kartónu do auta, otočil sa, položil ten kartón alebo hodil a udrel poškodeného. Vychádzal z výpovedí, ktoré sú tam, teda aj obžalovaného, poškodeného a svedkýň. Podľa neho je to fakt, že ho napadol. Proste bolo v spise, že nejak asi zápasili, nadávali si zrejme, keď prišiel k autu a ho udrel, tak asi sa bránil. Keď vás niekto udrie, tak sa asi bránil, musel sa brániť. Na otázku ako si vysvetľuje skutočnosť, že obžalovaný tvrdil, že mal byť napadnutý zozadu, mal sa otočiť a pravou rukou udrieť poškodeného do ľavého líca, ako to potom vysvetľuje zranenia poškodeného popísané v lekárskejších správach, sa znalec vyjadril, že sú tam popisované dve zranenia, ale čo sa týka výpovedí, tieto nevie ohodnotiť ani posúdiť, ale bral do úvahy všetky výpovede. Na otázku, keď v znaleckom posudku uvádza, že poškodený sám padol na betónové obrubníky alebo kocky, ako vie medicínsky odôvodniť, že padol sám a nie napr. po ataku inej osoby, sa vyjadril, že do toho procesu zapadol ešte nejaký iný úrazový dej, kde ho niekde odtiahli. Čo sa dozvedel, že tam bola ešte nejaká skriňa, čo dnes počul. Ak padáte niekde za normálnych okolností, sú obranné mechanizmy, to znamená, že používame ruky väčšinou, takže dôjde k poraneniu rúk, najčastejšie rôzne odreniny, ako už bolo povedané, cestný lišaj. Potom sú poranené časti tváre, ak padáme na tvár, čiže nos a jarmové oblúky, brada, čelo. Záleží na tom akou polohou padáme, z akej výšky, či je to priamo z chôdze, podrepu, mohol za tou budú zvracať. Musíme vychádzať z nejakého úrazového deja a priestoru v ktorom sa ten proces odohral. Pri začiatku toho incidentu tam tá kocka nebola, nie je popisovaná ani pri aute, ani pri tom primárnom incidente, keď sa to celé spustilo. Trvá na tom, že poškodený nebol vôbec obmedzený v obvyklom spôsobe života ako už uviedol. Dĺžka PN-ky nerozhoduje o tom, či je objektívna alebo nie. Poškodený chodil na lekárske vyšetrenia, ale je otázka aké sú závery týchto vyšetrení, či nie sú urobené účelovo. Na otázku či aj bolesť nie je určité obmedzenie, sa vyjadril, že 2, 3 dni mal bolesti. Ale nemal napísané v dokumentácii lieky proti bolesti.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obž. A. B. sa dopustil žalovaného skutku, právne kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko konaním uvedeným v skutkovej vete inému úmyselne ublížil na zdraví. Zároveň týmto konaním naplnil aj zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, keďže sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného. Obžalovaný sa ku žalovanému činu nepriznal. V podstate vypovedal, že incidentu predchádzala slovná hádka, pretože v tom čase nepúšťali zákazníkov dovnútra pohostinstva kvôli opatreniam Covid-19. Poškodený H. ho napadol odzadu, keď niesol krabicu z krčmy a išiel ju dať do kufru auta. Poškodený ho udrel do temena, pocítil proste ranu do hlavy, na čo sa otočil a udrel ho zavretou päťou. Bol to len tento jeden úder. Poškodeného hneď priateľka J. ťahala preč, takže k žiadnemu fyzickému kontaktu už viac nedošlo. V prípravnom konaní obž. tiež vypovedal, že poškodeného vtedy udrel päťou pravej ruky do oblasti ľavého líca, pričom poškodený odstupil 2-3 kroky a spadol na zem. Na hlavnom pojednávaní však vypovedal, že poškodeného udrel ľavou rukou a snažil sa ho udrieť medzi oči, na nos, kedy poškodený uskočil nejaké 2-3 kroky, zatackalo ho, ale nespadol na zem. Krv na ňom nevidel. Myslí si, že zranenia poškodeného mohli vzniknúť tým, že tento bol pod vplyvom alkoholu, tak sa niekde potkol a spadol. V rámci výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že videl ako poškodený sa zachytil o držiaky zo slnečníkov, betónové kocky 40 x 40 cm, potkol sa o ne a spadol. Na hlavnom pojednávaní však vypovedal, že nevidel pád poškodeného, lebo to bolo za rohom a už si to nepamätá.

Obžalovaný je zo spáchania činu bez pochybností usvedčovaný výpoveďou svedka poškodeného G. H., svedkov B. J. a L. E., ako aj závermi znaleckého dokazovania znalca A. B. O., PH.D., MBA, správami o lekárskech vyšetreniach, fotodokumentáciou zranení poškodeného, ako i ďalšími listinnými dôkazmi. Poškodený G. H. a svedkyňa B. J. zhodne vypovedali, že fyzickému konfliktu predchádzala hádka medzi obžalovaným a svedkyňou J., ktorá vznikla kvôli tomu, že obžalovaný jej vyčítal prečo stále chodí hore-dole, dovnútra pohostinstva, kedy sa aj vulgárne vyjadril, či jej má „pridrbat“. Na to sa poškodený ozval, že sa takto s jeho priateľkou (resp. v tom čase už snúbenicou) rozprávať nebude, na čo sa obžalovaný ku nemu otočil a udrel ho päťou do tváre resp. do hlavy. Na to poškodený spadol a obžalovaný ho ešte bil na zemi. Koľko bolo týchto úderov na zemi poškodený nevedel povedať, myslí si, že mohli byť aj nejaké kopance. Celý incident sa odohral vonku pred pohostinstvom. Za rohom pohostinstva žiadny incident nebol. Svedkyňa J. navyše vypovedala, že po tom prvom údere sa kľbčili na zemi pri A. aute, teda A. poškodeného zvalil na zem a udieral ho do hlavy. Auto bolo zaparkované kúsok pred vchodom do pohostinstva. Ona ešte vravela : „Marek prosím ťa prestaň, nevidíš, že si mu ublížil“. Už po tej prvej rane mal poškodený krvavú tvár. A potom sa ešte nejako presunuli nabok ku krčme, kde je taký priestor ako sa chodí za krčmu a tam sa zase bili. To bolo skoro na ceste, nebolo to za rohom. Nevie povedať ako sa tam presunuli, možno sa vtedy otočila, túto časť si nepamätá. Potom ako obžalovaný odišiel, tak poškodený sa nachádzal tam na zemi medzi krčmou a mal rozbitú hlavu, ranu na hlave. Snažila sa mu to hneď tam ošetriť, očistiť krv s vreckovkou. Išla si pýtať do krčmy sáčok, do ktorého dala sneh a snažila sa zastaviť krvácanie. Doma mu to potom ošetrila viacej, no poškodený sa začal cítiť zle, tak zavolali brata svedkyne E., ktorý ho zaviezol na pohotovosť do Žiaru nad Hronom. Svedkyňa L. E. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že konflikt začal vonku pred krčmou, po hádke medzi obžalovaným a svedkyňou J. s tým, že sa tam strhla mela, ale čo sa dialo už nevie. Nevidela kto koho napadol prvý, kto bol iniciátor konfliktu, ale si myslí, že to bolo vzájomné. Kto koho bil akým spôsobom si nepamätá. Čo ona videla, tak poškodený udrel obžalovaného dvakrát v stoji pred krčmou. Tam pri schodoch ako sú vchodové dvere stála i svedkyňa J. a vlastne potom ich išla oddeľovať. Ona však išla s deťmi dozadu, tak nevie čo sa ďalej dialo medzi krčmou, či sa pobili alebo nie. Keď išli po konflikte domov, tak poškodený mal krvavé čelo, tiekla mu krv a B. mu dávala ľad na hlavu. Keďže svedkyňa vypovedala v určitých častiach rozdielne ako v prípravnom konaní resp. si na niektoré podrobnosti nepamätala, bola podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 14.2.2022, v ktorej okrem iného vypovedala, že A. B. sa správal agresívne, začal sa pred krčmou rozkrikovať, že B. nemá chodiť stále dnu a A. s G. sa začali niečo ohľadne toho hádať. Keď začali po sebe kričať, tak ona išla ďalej. Po chvíľke si len všimla, že Vojto leží na zemi pri aute, čo stálo pred krčmou a A. je na ňom a bil ho päťami. Rýchlo k nim pribehla a začala A. ťahať od Vojta. Vojto sa postavil zo zeme a tiekla mu krv z nosa. Potom si začali znovu niečo vykrikovať a nevie ako, ale boli znovu v kope, kde sa naťahovali strkali a prešli až za roh budovy medzi krčmu a záchody. Tam už nevidela čo sa tam stalo. Len keď sa stratili za rohom, tak znovu utekala až k nim a vtedy už Vojto ležal na zemi a A. odchádzal do krčmy. Vojto mal na hlave riadne rozťaté nad pravým obočím a tiekla mu krv. Vtedy prišla aj B. a začala sa starať o neho, tak ona zobrala kočík a išla odtiaľ preč za krčmu. Asi po 10 minútach prišla B. aj s Vojtom za krčmu a potom odišli ku nim domov ešte

ošetriť Vojta. Po prečítaní zápisnice sa svedkyňa vyjadrila, že si to už nepamätá, sú to tri roky. Vtedy vypovedala pravdu, nevymýšľala si. Svedkyne A. B. a G. B. v podstate vypovedali, že sa nachádzali v pohostinstve v čase tohto incidentu, avšak boli v tom čase vnútri pohostinstva, takže priebeh konfliktu priamo nevideli. Obidve svedkyne však potvrdili, že keď odtiaľ spolu odchádzali, tak videli nejakú krv na snehu, a to vonku na rohu na ľavej strane budovy ako je ulička a potom ďalej sú záchody.

Pokiaľ ide o ostatné svedecké výpovede, tak svedkyňa I. I., ktorá bola v tom čase partnerkou obžalovaného pred súdom vypovedala, že A. vykladal z auta tovar, nosil ho dnu a poškodený začal na neho slovne útočiť, zvyšovať hlas, bol taký agresívny, niečo v tom zmysle, že aké právo mal vyhodiť jeho priateľku. Ako A. išiel dnu s tým tovarom, tak poškodený sa naňho vrhol odzadu a nejakú ho napadol. A. sa iba zahnal, aby ho dal preč, ale netrafil ho do hlavy, to nevidela. Poškodený sa nejakú zatackal, nepadol na zem a to bolo vlastne všetko. Tá jeho priateľka ho ťahala preč. Žiadnu krv, žiadne zranenie na poškodenom nevidela. Podľa nej poškodený napadol obžalovaného a nie naopak. Svedkyňa A. M. pred súdom uviedla, že v daný deň alebo večer sa vracali s obžalovaným z Králik s tým, že sa ešte zastavili v prevádzke na Krahuliach. S pánom B. sedela v aute i jeho partnerka. Auto šoféroval obž. B. a ona bola vzadu. Auto zaparkoval pred pohostinstvom, tak ako zvykol, keď prišiel pre tovar. Ona ostala sedieť v aute. K samotnému fyzickému konfliktu vypovedala, že A. vošiel do pohostinstva, zobral si nejaké veci a išiel ich naložiť do kufra. A v tom ako sa zohol a nakladal tie veci dnu, tak poškodený na neho zozadu vyskočil a napadol ho. A. sa v tom otočil, pustil veci, čo mal v ruke a z otočky v sebaobrane mu jednu udrel. Úder smeroval do tváre. Pána H. zatackalo a už ho partnerka J. ťahala smerom za krčmu. Poškodený sa pri tom nejakú nezranil, nepadol na zem, skôr ho len tak ako od opitosti zatackalo. Nevidela po údere, že by krvácal. Oni potom za chvíľu na to odišli. A. uložil veci, sadli do auta a odchádzali. Podľa nej teda poškodený napadol obžalovaného tak, že vyskočil odzadu na jeho chrbát, na čo potom obžalovaný reagoval jedným úderom päťou do tváre poškodeného. Výpovede svedkýň I. a M. podľa súdu nemožno vyhodnotiť ako vierohodné, nakoľko sú zásadne rozporné s výpoveďami ostatných svedkov, ale aj rozporné vzájomne. Svedkyňa I. vypovedala, že poškodený napadol obžalovaného, keď tento išiel s tovarom dnu a svedkyňa M. naopak uvádzala, že to bolo vtedy, keď obžalovaný vyšiel z krčmy von a nakladal veci do kufra auta. Rozpory sú aj s výpoveďou obžalovaného, ktorý neuvádzal, že by mu poškodený mal skočiť na chrbát, ale iba to, že ho udrel odzadu do temena, teda, že pocítil ranu odzadu na hlavu. Výpovede svedkýň tiež nijako nevysvetľujú zranenia, ktoré poškodený utrpel. K výpovedi svedka N. B., ktorý uvádzal skutočnosti ohľadne toho, že poškodeného videl v období po úraze na lyžiarskom stredisku na Krahuliach súd uvádza, že tento svedok vypovedal, že tam poškodeného stretával a videl, že bol dobitý, mal farebnú tvár, monokel a bol opuchnutý. Nevedel sa však vôbec vyjadríť k obdobiu kedy to bolo s tým, že by povedal, že január a možno aj február. Vie, že sa hovorilo, že pošk. dostal bitku a že to mohlo byť aj na druhý deň alebo aj pár dní potom. Na otázku či tam poškodeného videl pracovať alebo len sa tam pohybovať niekde, odpovedal, že to nevie. Výpoveď svedka teda vôbec nepreukazuje, že poškodený pracoval v období PN na lyžiarskom stredisku ani čo tam prípadne robil a v akom období. Odhliadnuc od tejto skutočnosti je potrebné uviesť, že aj keby poškodený v nejakom období po skutku počas vystavenej PN naozaj pracoval (čo však sám jednoznačne vylúčil), nič to nemení na tom, že utrpel popísané poranenia, ktoré si objektívne vyžadovali lekármi i znalcom posúdenú dobu liečby a spôsobovali mu i obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že nie je nič neobvyklé, že aj osoby so závažnejšími poraneniami či ochoreniami nastúpia do práce pred riadnym ukončením liečebného procesu, pokiaľ im to druh vykonávanej práce umožňuje a jednoducho nedodržiavajú odporúčania lekárov, napr. z dôvodu, že nechcú prísť o príjem alebo i samotnú prácu a pracujú napriek trvajúcim zdravotným ťažkostiam.

Pokiaľ obhajoba poukazovala, že poškodený utrpel poranenie na hlave v dôsledku pádu, pravdepodobne na betónovú kocku niekde za rohom budovy pohostinstva, keďže tento bol značne pod vplyvom alkoholu, súd túto obranu vyhodnotil ako účelovú a nepodloženú žiadnymi vierohodnými dôkazmi. V prvom rade je potrebné uviesť, že ani jeden z vypočutých svedkov nepotvrdil, že by priamo videl poškodeného samého spadnúť po nejakom potknutí sa alebo pošmyknutí, či zatackaní sa pod vplyvom alkoholu. Skutočnosť, že poškodený zakopol a spadol na betónové kocky, čo boli vlastne držiaky snečnikov, ktoré sa nachádzali medzi budovou pohostinstva a ďalšou budovou (kde sa nachádzajú verejné WC), spomínal iba obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní však sám vypovedal, že pád poškodeného nevidel. Poškodený H. i svedkyne J. s E. vypovedali, že poškodený sa ocitol na zemi len v dôsledku útoku obžalovaného. Taktiež neuvádzali, že by sa poškodený niekde pošmykol a spadol sám, či už tam na mieste alebo neskôr pri ceste domov. Svedkyňa E. síce pripustila

možnosť, že by sa poškodený niekde šmykol alebo zakopol a spadol, ale na výslovnú otázku či videla, že sa poškodený šmykol, jasne odpovedala, že to nevidela.

Čo sa týka jednotlivých utrpených poranení poškodeného G. H. a mechanizmu ich vzniku, tieto sú podrobne vysvetlené vo vyššie uvedenom znaleckom posudku a výpovedi znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva A. B. O., N., A.. Znalec iba teoreticky pripustil, že poranenie na čele t.j. tržnozmliaždená rana by mohla vzniknúť pádom poškodeného na dlažbobnú kocku či podobný predmet, ale muselo by sa jednať o tlmený alebo spomalený pád, kde by išlo vyslovene o minimálne možnú intenzitu násilia. V prípade priameho pádu by museli u poškodeného vzniknúť ďaleko horšie poranenia, teda nie iba poranenie povrchových mäkkých tkanív, ale aj poranenia hlbších štruktúr, až zlomeniny kostí. Pádu poškodeného nenasvedčujú ani iné okolnosti, kde u poškodeného neboli zistené napr. odreniny, ani tzv. cestný lišaj, poranenia iných vystupujúcich častí na tvári (nos, brada), na rukách a pod.. Znalec sa tiež vyjadroval k jednotlivým záverom znaleckého posudku A. A. P., s ktorými zásadne nesúhlasil, a to z dôvodov, ktoré súd popísal v predchádzajúcej časti odôvodnenia.

Znalecký posudok predložený zo strany obhajoby, vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia úrazovej chirurgie A. A. P. podľa záveru súdu nespĺňa z hľadiska obsahového a sčasti i formálneho náležitosti objektívneho a zákonného znaleckého posudku a v rámci hodnotenia dôkazov tento dôkaz súd považuje za nevierohodný. Znalec v tomto chybné uvádza i odvetvie, v ktorom je zapísaný do zoznamu znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR, ako Traumatológia, hoci toto odvetvie už v súčasnosti neexistuje a ako znalec je vedený pre odvetvie Úrazová chirurgia. Výhrady možno uviesť tiež k obsahu podkladov, z ktorých znalec vychádzal pri vypracovaní znaleckého posudku, v ktorých vôbec neuvádza fotodokumentáciu poranení poškodeného, i keď ďalej v obsahu posudku túto vyhodnocuje. Taktiež v časti II cituje iba krátke vybrané časti z niektorých výpovedí poškodeného, svedkýň J. a E. a obž. Braxatora, pričom nie je jasné, či znalec hodnotil iba údaje z citovaných častí výpovedí alebo aj kompletne výpovede týchto osôb. Súd nespochybňuje odbornosť znalca, no jeho závery sú jednoznačne kontroverzné, pričom v znaleckom posudku sa vyjadruje aj k okolnostiam, ktoré ako znalec nie je oprávnený posudzovať ako napr. skutočnosť, že zúčastnené osoby boli pod značným vplyvom alkoholu, kde takýto záver vyslovil bez toho, že by sa v spise nachádzali napr. výsledky skúšok na alkohol alebo aspoň jednoznačné výpovede o tom kto, koľko, kedy a aký druh alkoholu požíval. Je tiež otázne čo znamená „značný vplyv alkoholu“, keď v rámci znaleckého dokazovania znalci používajú ustálené pojmy ako mierny alebo ľahký, stredný či ťažký stupeň opitosti. Uvedená okolnosť síce nie je rozhodujúca, nakoľko poškodený sám potvrdil, že alkohol požíval, a to pivo i borovičku, avšak v akom stupni ovplyvnenia alkoholom bol v čase skutku nebolo objektívne preukázané. Pokiaľ ďalej znalec formuloval v znaleckom posudku odpovede na otázku č. 2, v tomto smere je celkom zjavné, že vychádzal prakticky iba z verzie skutkového deja popisovaného obvineným, pričom vôbec neposudzuje ďalšie verzie, ktoré uvádzali poškodený a svedkovia. Konštatuje síce, že k pomliaždeniu oka došlo úderom útočníka päšťou do pravej časti tváre poškodeného, pričom súčasne tvrdí, že obvinený sa týmto úderom bránil. Zároveň sa zaoberá popisom diagnózy hyféma, hoci takéto poranenie vôbec nebolo lekármi diagnostikované. K tržnozmliaždenej rane na čele vpravo jednoznačne konštatuje, že k tejto došlo nárazom hlavy – čela o pevnú prekážku – betónovú dosku nepravidelného povrchu. V znaleckom posudku však vôbec nehodnotí ďalšie a vzhľadom na existujúce svedecké výpovede (poškodeného H., svedkýň J. a E.) aj pravdepodobnejšie verzie úrazového deja. Znalec sa vôbec nevyjadruje k tomu, prečo práve verziu obvineného o páde poškodeného na betónovú kocku (nepotvrdenú žiadnym svedkom či iným dôkazom !) považuje za jedinú možnú príčinu vzniku zranenia a nezaoberá sa ani možnosťou prípadného pádu poškodeného v dôsledku úderu či soťenia inou osobu. Za dosť neuveriteľné súd považuje vyjadrenie znalca, že poškodený nebol vôbec obmedzený v obvyklom spôsobe života, hoci na druhej strane sám znalec uvádza dobu liečenia a pracovnú neschopnosť 5 až 6 dní. Pokiaľ poškodený bol po túto dobu pracovne neschopný, tak logicky musel byť obmedzený v obvyklom spôsobe života už tým, že nemohol chodiť do práce, čo bolo súčasťou jeho obvyklého života, nakoľko bol riadne zamestnaný. Obmedzený v obvyklom spôsobe života bol nepochybne aj bolesťivosťou poranení, nutnosťou chodiť na rôzne lekárske vyšetrenia a kontroly (očné, chirurgia), aplikovať si lieky, potrebou obmedzovať sa pri určitých bežných činnostiach a aktivitách (čo je bližšie konkretizované v časti výpovede znalca MUDr. O.) a pod.. Z výpovede znalca A. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tento sa snažil vyhodnocovať prakticky všetky okolnosti v neprospech poškodeného aj s tým, že bezdôvodne zľahčoval jeho poranenia (najmä tržnozmliaždenú ranu na čele) a tieto porovnával napr. s úrazom hráča pri hokejovom zápase, čo je úplne neporovnateľná situácia. Taktiež uvádzal okolnosti, ktoré boli v rozpore s výpoveďami svedkov, napr. že rana na čele tesne po úraze aktívne nekrvácala, hoci

svedkovia uvádzali, že poškodený mal zakrvavenú tvár, videli krv na snehu a zakrvácanie tváre je jasné i na fotografiách, ktoré boli urobené na mieste (č.l. 109 spisu). Možno prisvedčiť, že u poškodeného nebola pri prvotnom lekárskom vyšetrení popisovaná malá rana v záhlaví, no znalec sa už nevyjadroval k okolnosti, že toto poranenie je zachytené vo fotodokumentácii a bolo spomenuté aj v prvej výpovedi svedkyne L. E., že takúto ranu poškodený mal, keď ho ošetrovala jeho družka u nich doma hneď ako prišli z pohostinstva, čo potvrdila i svedkyňa J..

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach súd nemal dôvodné pochybnosti, že obžalovaný A. B. sa dopustil žalovaného činu a preto ho uznal vinným v zmysle podanej obžaloby.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

V zmysle § 2 ods. 1 Tr. zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší. Dňom 6.8.2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ktorým sice nedošlo ku zmene základných trestných sadzieb ani právnej kvalifikácii žalovaného skutku, avšak došlo ku zmene všeobecných ustanovení Tr. zákona súvisiacich s ukladaním trestov, vrátane § 38, a to okrem iného v časti ukladania trestu v prípade prevahy prítiažujúcich okolností. Celkovo je preto právna úprava účinná od 6.8.2024 pre páchatela priaznivejšie a teda trestnosť činu je potrebné posúdiť podľa Tr. zákona v znení platnom a účinnom od 6.8.2024.

Súd mal preukázané, že obžalovaný A. B. má podľa aktuálneho odpisu registra trestov 2 záznamy, pričom sa však na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/206/2012 zo dňa 9.9.2014, právoplatným dňa 8.1.2015 bol uznaný vinným za zločin obmedzovania osobnej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou 30 mesiacov. Následne bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/119/2012 zo dňa 8.2.2016, právoplatným dňa 9.2.2016 uznaný vinným za zločin vydierania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom. V rámci ukladania súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste rozsudku sp. zn. 2T/206/2012 zo dňa 9.9.2014. Súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona a naproti tomu zistil jednu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, tzn. spáchanie viacerých (dvoch) trestných činov v jednočinnom súbehu. Po posúdení všetkých okolností prípadu, najmä spôsobu spáchania činu a spôsobeného následku, ako aj vyhodnotení osoby obžalovaného, súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v dolnej tretine zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 1 rok. Prípadný iný druh trestu by podľa súdu nesplnil svoj preventívny ani represívny účel, nakoľko obžalovaný je osobou, ktorá má zjavne sklony k používaniu násilia, o čom svedčia vyššie uvedené rozsudky tunajšieho súdu, kedy sa v minulosti opakovane dopustil závažných skutkov, napíňajúcich dokonca znaky zločinu. Obžalovaný tiež v priebehu konania neprejavil žiadnu snahu nahradiť škodu z titulu spôsobenej ujmy na zdraví poškodenému ani nevyjadril žiadnu ľútosť nad svojím konaním. S poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa záveru súdu trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu bude plniť prevýchovný i preventívny účel. Obžalovaný je povinný viesť v skúšobnej dobe bezúhonný život a nedopúšťať sa úmyselného protiprávneho konania, v opačnom prípade môže súd v súlade s § 50 ods. 4 Tr. zákona rozhodnúť o nariadení výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej Sociálnej poisťovni, pobočka Žiar nad Hronom vo výške 354,70,-Eur, ktorá si riadne uplatnila nárok na náhradu škody v prípravnom konaní v súlade s ust. § 46 ods. 3 Tr. poriadku. Súd priznal nárok na náhradu škody z titulu regresného nároku za vyplatené dávky nemocenského poškodenému G. H., v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení, a to za obdobie od 27.12.2021 do 11.1.2022 v celkovej výške 354,70,-Eur. Potvrdenie o vyplatených dávkach nemocenského sa nachádza na č.l. 126 spisu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodeného G. H., nar. XX.X.XXXX v Žiari nad Hronom, odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces. Poškodený sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že na náhrade škody trvá, čo bolo napísané od posudkového lekára. Hoci výška bolestného bola preukázaná vyššie uvedeným znaleckým posudkom znalca MUDr. B. O., PhD., MBA, súd nemohol náhradu škody poškodenému priznať, vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 46 ods. 3 Tr. poriadku musí poškodený uplatniť nárok na náhradu škody najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, pričom z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. V prípravnom konaní je zaznamenané iba vyjadrenie poškodeného v zápisnici o výsluchu dňa 24.1.2023 v znení, že si bude uplatňovať škodu podľa bodového hodnotenia znalca v znaleckom posudku. Žiadne ďalšie podanie alebo vyjadrenie, podľa ktorého si túto škodu v trestnom konaní uplatňuje a v akej výške sa v spise nenachádza. Znalecký posudok v čase uvedeného výsluchu pritom už vypracovaný bol.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.